Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 298

tũ imperatorē. sicut dicit Rich. ĩ croica sua
De hoc martire sic dicit ambro. in p̄fa. bea
tus martir ypolitus xp̄m vere ducē conside
rans miles eius esse maluit q̄ dux militũ
ꝓprobari. Beatũq; laurentium sue custo-
die mancipatũ non ꝑsecutus est sed subse-
cutus. Qui cũ thesauros ecclesie discutit ĩ
uenit thesaurũ non quem tirãnus eriperet sz
quē pietas possideret. Inuenit thesaurũ vñ
vere diuitie peterent̄ spreuit fauorē tiranni
vt cum regis ꝑpetui grã ꝓbaretur. mēbris
diuidi non confugit: ne nexibus diuellere
tur eternis. Bubulcus quidã nomĩe pe
trus cũ ĩ festo beate marie magdalene plau
strũ iniunxisset ⁊ boues sequens frequenter
ipsos maledictis vrgerẽ. ꝓtinus boues et
aratrũ a fulmine absumunt̄. ⁊ ip̄e petr⁹ qui
hec imp̄catus fuerat supplicio atrociori tor
quebat̄. nam ignis eũ arripuit a d̄o q̄ a car
nibus ⁊ neruis tibie ⁊ cruris consũptis os-
sa paterent. ⁊ ipsa tandē tibia a sua cõpage
penitus solueret̄. Tunc ille ad quendã ec-
clesiam btē virginis accedens tibiã ipsam in
quodã foramine eccl̄ie abscondit. ⁊ beatam
virginem ꝓ sua liberatiõe rogabat. Et ecce
nocte quadã beata virgo cũ sancto ypolito
ei in visione affuit. ⁊ eidem ypolito vt petrũ
sanitati restitueret impauit. Statimq; scũs
ypolitus tibiam cruris pedēq; ex foramĩe su
scipiens loco suo quasi surculũ arbori ĩ mo
mento inseruit: in qua insertiõe tãtos dolo
res sensit: vt suis clamoribus totã familiã
excitaret. Qui surgentes ⁊ lumē accendē-
tes petrũ duo crura ⁊ duas tibias habere ꝯ
spiciunt. sed se deludi putantes ip̄m iteruz
⁊ iterũ ꝯtractabant. ⁊ vera mēbra habere cõ
spiciebant. Qui vix eũ excitantes vñ hoc
sibi acciderit sciscitabant̄. Sz ille eos d̄lu
dere existimans: tandē victus rem vidit ⁊
stupuit. sed tamē noua coxa mollior q̄ ve
tusta ad sustinentiã corꝑis non poterat exe
quari. Unde ad publicatiõez miraculi ꝑ an
num claudicauit ⁊ tunc iterũ btã virgo eidē
apparens sancto ypolito dixit. vt quicq̄d
curationi deesset suppleret. Euigilans ergo
⁊ se penitus sanatum videns reclusoriũ in
trouit. Cui dyabolus in specie nude mulī
eris frequentissime appebat̄ ⁊ nudã se ei ĩ
gerens. quanto ille fortius resistebat: tan-
to illa ei impudenti⁹ imcũbebat. Cum er
go ab illa plurimũ vexaretur. tãdē ille sto-
lam sacerdotalē arripiens collũ eius cinxit
⁊ mox dyabolus abscedens cadauer putri
dum ibidem remansit. Tantusq; fetor in
de exalabat; vt nullus qui hec vidit ambige
ret quin corpus mulieris alicuius mortue
fuisset q̄d dyabolus assumpsit

De assumptione gloriose virginis.

Assumptio glo
riose virginis marie qualiter fac
ta sit ex quodã libro apocrifo qui
Iohanni euangeliste ascribitur edocetur.
Apostolis nãq; ob predicationis grãm di
uersas mundi subeũtibus regiones virgo
beata in domo iuxta montē syõ posita d̄r re
mansisse. Omiaq; loca filij sui. s. locũ baptis
mi. ieiunij. passionis. ⁊c. q̄ad vixit d̄uotõe
sedula uisitabat. Et s̄m q̄ ait. Epiphani
us xxiiij. annis post ascensionem filij sui su
peruixit. Refert quoq; q̄ beata virgo quã
do xp̄m concepit erat annorum . xiiij. ⁊ in
xv. ip̄m peperit. ⁊ mansit cũ eo ãnis. xxxiij.
et post mortez christi superuixit ãnis xxiiij
Et s̄d̄m hoc quando obijt erat annorũ. lxxij
Probabilius tamē videtur quod alibi le
gitur vt. xij. annis filio superuixit. ⁊ sic
sexagenaria sit assumpta. Cuz apostoli toti
dem annis predicauerunt in iudea et circa
partes illas sicut eccles̄. tradit hysto. Die
ergo quadam dũ in filij desiderium cor vir
ginis vehement̄ accēdit̄. estuãs animus cõ
mouet̄ ⁊ in exteriorē lachrimarũ abũdanti-
am excitat̄. Cũq; ad tp̄s subtracti filij equa
nimit̄ nõ ferret subtracta solacia: ecce ãge-
lus cũ multo lumĩe eidē astitit: ⁊ reuerēter
vtpote sui mr̄em d̄ñi salutauit. Aue inquit
benedicta suscipiens bñdictõem illius qui
mandauit salutem Iacob. Ecce autem ra
muz palme ad te d̄ñaz de p̄adiso attuli quē